ति। तच्छ्रुत्वा कञ्चुकी प्राह। महाराज ज्ञायत एतद्यदनिष्टकारिणी त्रिस्तनी भवति कन्या। तथापि ब्राह्मणा आहूय ते प्रष्टव्याः। येन लोकद्वये ऽपि विरुद्धता न भवति। उक्तं च यतः।

यः सततं परिपृच्छति शृणोति सन्धारयत्यनिशं।
५ तस्य दिवाकरकिरणैर्नलिनीव विवर्धते शुद्धिः ॥७८॥

तथा च। पृच्छकेन सदा भाव्यं पुरुषेण विजानता।
राक्षसेन गृहीतो ऽपि प्रश्नान्मुक्तो द्विजः पुरा ॥७९॥

कथा ॥१३॥ राजाह। कथमेतत्। कञ्चुकी कथयति। अस्ति कुत्रचिदरण्ये च एडकर्मा नाम राक्षसः। एकदा तेन भ्रमता कश्चिद्ब्राह्मणः समासादितः।
१० ततस्तस्य स्कन्धमारुह्य प्रोवाच। भो ऽग्रे गम्यतां। ब्राह्मणो ऽपि भयत्रस्तमनास्तमादाय प्रस्थितः। अथ तस्य कमलोदरसुन्दरौ पादौ दृष्ट्वा तमपृच्छत्। भो कथमेवंविधौ भवतः कोमलौ पादौ। राक्षस आह। नाहमनुद्धतपद्भ्यां कदाचिदपि भूमिं स्पृशामीति। मे व्रतमस्ति। तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणो ऽप्यात्मनो मोक्षोपायं चिन्तयन् महत् सरः
१५ प्राप्तः। ततो राक्षसेनाभिहितं। भो यावदहं स्नानं कृत्वा देवतार्चनं विधाय सरसो निःसरामि। तावत् त्वया नातः स्थानात् क्वापि गन्तव्यं। तथानुष्ठिते ब्राह्मणश्चिन्तयामास। नूनं देवतार्चनविधेरूर्द्ध्वं मामेष भक्षयिष्यति। तद्द्रुततरं गच्छामि। यतो नायमनुद्धतपादो मे पृष्ठतः समेष्यतीति। तथानुष्ठिते राक्षसो व्रतभङ्गभयात् तत्पृष्ठतो न गतः।
२० अतो ऽहं ब्रवीमि।

पृच्छकेन सदा भाव्यं पुरुषेण विजानता।
राक्षसेन गृहीतो ऽपि प्रश्नान्मुक्तो द्विजः पुरा ॥८०॥

अथ तस्य वचनं श्रुत्वा राजा ब्राह्मणानाहूय प्रोवाच। भो ब्राह्मणाः त्रिस्तनी मे कन्या जाता। तत् किमेतस्याः प्रतिविधानमस्ति। किं
२५ वा न। ते प्रोचुः। देव श्रूयतां।